אי גמיר למה ליה רשותא למשקל. הא דלא משני לעניין ליפטר דבספר מחד דיני ממונות (לקמן דף לג.) מוכח שצריך רשות ליפטר במיסוך והיתר משום דמי ליפטר גרידא לא היה צריך למשקל רשותא מתרתי בהורמות ודין דבחד מינייהו סגי דהוי בכלל כל דבר שמתחייב לשלם: **ואינהו** סבור מי בצעים. תימה היאך טעו בין בינים לבצעים ומ"ת דמינהו סבור דמי בינים דקתמר דהיינו מי בינים דכתיב (מיכה ח) היגאלה גמע גלי בלה וטעו בין בינים לבינים: **פסולין למי חטאת.** ומ"ת דבפרק המוכר את הספינה (ב"ב דף עד:) משמע שסח נהורות דדרסינן ועל נהורות יכונה אלו ד' נהורות ידלן ירמוך קרמיון ופיגה ומ"ת דודאי נהורות הן ולפי שאין המים צולין ועפר וטיט מעורב בהן פסולין למי חטאת דהוי חלישה בין מים לכלים וכתיב מים חיים אל כלי (במדבר יט) : **אלא אם כן** רחוק ממנו כו'. והא דתמר בפרק סדר (עירובין דף סג: ושם) לחפילו בינתא בכותחא בעא מיניה מרב מסקדא כולי שני דרב הונא ולא תורי להם בפניו ממש מיירי להא דתמר להם רב מסקדא תורי בכפרי בשני דרב הונא ומיהו קשה מהא דתמר להם (שם דף סג.) דרב המנונא לא תורי בחרתא דתרגין בשני דרב הונא לפי שתלמידו היה והכא משמע דמוך לשלם פרקמות יכול להורות ולכאן למימר דהכא מיירי בתלמיד חבר ולכך שרי נמי מוך לשלם פרקמות כמו רב מסקדא דהתם דהא כיון דממשה גמרינן כדפירש בקונטרס משמע דתלמיד גמור מיירי ודומק לומר דחרתא דתרגין מוך ג' פרקמות היה ועוד דתמרינן התם (שם) בפניו לשלם וחייב מיתה ושלח בפניו לשלם ואין חייב מיתה משמע התם מתוך הסונגיא דתוך שלם פרקמות חשוב בפניו ומוך של ג' שלח בפניו ושלח להתם משמע דתורי בלח שלם